

להתਪותות באותו נחש שהוא
(בראשית ג) ערום מפל חית השדה.
אמר הקדוש ברוך הוא, ארליך
אותו מפנו, ולא יהיה לו עסוק
עמו ולא עם הហמות ולא עם
העופות, משום שהקדוש ברוך
הוא הרים לאדם מכשול מלפניו
אולו יתקים בעולם.

אבל כשבא נח, שנקרא צדיק,
מה כתוב בו? (בראשית ח) ויבן נח
מזבח לה. הרי פרשנו אותו
המזבח שבו הקريب אדם
הראשון. ומה הטעם ויבן?
משום שרשעי העולם עשו בה
פוגם, בא נח והקריב אותו מזבח
לבעלה. זהו שפטות ויעל עלת
במזבח, חסר. כשהראה הקדוש
ברוך הוא שנקרב אותו מזבח
והקריב אותו בהמות טהורות,
ונתן לו רשות לאלל כל הבהמות,
מה הטעם? משום שהוא החזק
באותו ברית עז סמיים וקורב
אותו לעז הדעת, ועשה יהוד
כבראשוונה, אלא שאחר כך
התפחה שרצה לבדוק את אותו
החתט ולא לדבק בו, אפלו כך
לא נצל מפנו והatzיב אותו כרם.
בא ראה, אדם שעמיד להתפותות
באיilonות, לא נמן לא איilonות
והרHIGHIK אותו מפנו, שהרי לא
הוזרים, אלא שעשה את עצמו
חל, ונטע אותו כרם שנקרא בית
ישראל. בתקלה נשלם בו וכפה
עליו נצל (ויל) בו. וכי היה בית
ישראל? זו תהה שנקראת ארון
הברית. ועכשו פרצה לבדוק
מה כתוב? (בראשית ט) ויישט מן
הין, כמו שנאמר ותקח מפריו.
אמר כך ויתגלו בחוץ אהלה, גלה
אותה פרצה כבראשונה בתוך
משבנו לפני ולפנים. ואם לא
אותו מזבח שהגן עליו משום
שנתקב בו בתקלה, כי נחapse

קמיה דהוא זמין לאתפתחה בהוא נחש
דאיהו ערום מפל חית השדה אמר הקדוש
ברוך הוא ארליך מגיה ולא יהא ליה עסוק
ביה ולא בבעלך ולא בעופי בגין דקידשא
בריך הוא ארדים ליה לבר נש מבשול מקמיה,
מאים יתקיים בעלמא.

אבל כドאת נח דאקרי צדק מה בתיב ביה
(בראשית ח) ויבן נח מזבח לוי ויה
אוקימנא בהוא מזבח דאקרי ביה אדם
הראשון. ומאי טעמא ויבן בגין דחיבי
עלמא עבד ביה פגימו. אטה נח וקריב ההוא
מזבח בבעלה הדא הוא דכתיב ויעל עלת
במזבח חסר, כド חמא קדשא בריך הוא
דאקרי בהוא מזבח וקריב הנחו בעיר
דכאי יhab ליה רישו למיכל כלחו בעיר. מאי
טעמא, בגין דתקיף בהוא ברית עז
החמים, וקריב ליה בעז הדעת ועבד יחויד
בקדמיתה אלא דלבתר אתפתה דבעא למבדק
בהוא חובה ולא לאתדק ביה ואפילו הבי
לא אשתויב מגיה ונציב בהוא ברמא.

הא חי, אדם זומין לאתפתחה באילני לא
יבב ליה אילני וארכיקינו מגיה דהא
לא אדר לוז אלא דאיהו עבד גרמיה חול
ונציב בהוא ברמא דאקרי בית ישראל.
בקדמיתה אשטלים ביה וחפיא עלייה (ואהשייב)
אשרזיב בה. ומאן איה בית ישראל דא
תיבה דאקרי ארון הברית. והשתא כド בעא
למבדק, מה כתיב (בראשית ט) ויישט מן הין,
כמה דאת אמר, ותקח מפריו. לבתר ויתגלו
בחוץ אהלה. גלי ההוא פרצה בקדמיתה בגו
משבניה בגו לגו. וαι לאו ההוא מזבח
דאגנית עלייה משום דאתדק בה בקדמיתה